

Gemengde berichten

VALSCHMUNTERSBEDE GEPAKT TE LUIK.

Zij maakten briefjes van 100 frank. — Sedert eenigen tijd reeds wordt door de Belgische politie gezocht, naar de bende, die de hand heeft in de verspreiding van valsche briefjes van 100 frank. Het is de Luikse politie gelukt, eindelijk de bende te vinden.

Sedert een paar dagen was de politie van Luik gewaarschuwd, dat zich regelmatig een vrouw aanbod in de groote magazijnen om een paar kleine aankopen te doen, en dan een briefje van 100 frank aan te bieden, dat natuurlijk valsch was. Het signalement van de vrouw was bekend en de politie begon haar opzoekingen. Een der agenten gelukte er in, een gesprek af te luisteren, waardoor hij voldoende inlichtingen had om tot een paar aanhoudingen te kunnen overgaan.

Onder leiding van den adjunct-commissaris Debatty, werd een inval gedaan in een logement op den hoek van de rue St-Adalbert, waar men de kamer binnendrong van den Italiaanschen schilder Antonio Caldera. De man was niet aanwezig, maar men kon er de hand leggen op een groot aantal clichés en allerlei materiaal voor het drukken van valsche biljetten benodigd. Vier groote koffers werden gevuld. Een half uur na den inval gelukte de politie er in den Italiaan aan te houden op straat. Hij stond met een vreemdeling te praten en ook deze werd mee naar den politiepост genomen.

Nog een derde aanhouding had plaats, maar deze persoon werd later weer in vrijheid gelaten.

Intusschen was de politie op het spoor gekomen van den fotograaf van de bende, een Belgisch student J.L. die zich voor Italiaan uitgeeft en woont te Grâce-Berleur. Men begaf zich naar de woning van den student, die echter afwezig was. Niettemin leverde het onderzoek een paar belangrijke uitslagen op. Men ontdekte een kast, waarin op handige wijze een installatie was verborgen voor het vervaardigen van biljetten. Een groot aantal fotografische platen, velen ook ten buit. 's Nachts werd J.L. bij zijn thuiskomst, aangehouden.

Caldera, de eerste aangehoudenene, werd aan een onderhoor onderworpen, maar de man weigert te spreken. Niettemin heeft de politie reeds ontdekt, dat de vrouw, die de biljetten in de winkels uitwisselde, de vrouw van Caldera is. Zij is echter naar het buitenland vertrokken en men vermoedt, dat zij met haar dochtertje van acht jaar naar Parijs is gegaan.

Caldera en Lemay werden beiden nogmaals onderhoord en geconfronteerd. Men slaagde er niet in een van beiden tot bekentnissen te dwingen. Beiden ontkennd iets te weten van de bij hen gevonden voorwerpen. Lemay verklaarde, dat de platen en het ander materiaal niet van hem zijn en Caldera zegde, dat de bij hem aangeslagen materialen door Lemay in bewaring werden gegeven.

Vermoedelijk is Caldera de bendeleider, en zal de bende wel uit een aantal Italianen bestaan. De twee mannen hebben schijnbaar nog niet veel voordeel gehad van hun handelje, daar Caldera bij zijn aanhouding nog acht frank op zak had en Lemay nog 35.

Men heeft Lemay geconfronteerd met zijn vrienden en deze heeft hem verplicht te bekennen dat hij voor eenigen tijd een fotografisch toestel ergens in bewaring had gegeven. Opzoekingen werden gedaan, maar het toestel was reeds verder verpand en toen men er eindelijk de hand op wist te leggen, bleek het dat de fotografische platen, waar de bankbiljetten-clichés naar vervaardigd waren, afkomstig waren van dit toestel.

Lemay heeft dan tenslotte bekend, dat hij deel van de bende uitmaakte, maar dat hij niet aan de vervaardiging van de biljetten meewerkte.

Na een zeer lang onderhoor verklaarde hij verder, dat de bende samenkwam aan de oevers van de Maas; hieromtrent heeft hij nadere bijzonderheden bekend gemaakt, die waarschijnlijk tot de aanhouding van de medeplichtigen zullen leiden.

De andere leden zijn Italianen en Polen; drie te Jemeppe verblijven.

ZIJ HADDEN EEN LOT GEWONNEN.

Maar vroegen toch een verhoogd onderdompensioen. — Een hoofdman uit een dorpje in Zuid-Luxemburg had, enkele jaren geleden, een lot van een half miljoen

gewonnen, van de leening der Verwoeste Gewesten, maar had dat aan geen mensch medegedeeld.

Hij is nu 67 en zijn vrouw 56 jaar. Beiden hadden een aanvraag voor verhooging van ouderdomspensioen ingediend. Op een waarschuwing van den ontvanger van belastingen dat strenge straffen dreigen bij verzwijging van inkomsten, antwoordeed zij niet.

Maar bij toeval werd ontdekt dat zij, in 1932, een som van 449.980 fr. getrokken hadden; het genoemde lot, verminderd met de belastingen en dat zij daarenboven nog 25.000 fr. in een bank bezitten.

Voor de bet. traf. rechtbank hebben zij hun goede trouw verdedigd; zij dachten recht te hebben op het pensioen, alleen doordat zij den vereischten leeftijd hadden bereikt, en meenden op den brief van den ontvanger niet te moeten antwoorden, daar deze vast intusschen zijn verzwijging had ingezien.

De rechtbank veroordeelde hen elk tot een maand gevangenis met uitsstel. Het beroepshof van Luik heeft rekening gehouden met verzachtende omstandigheden en heeft de straf omgezet in een boete van 3500 fr. voor elk, zonder uitsstel te betalen.

LIBERALEN EN SOCIALISTEN TEGEN DE WERKLOOZEN.

Het wetsontwerp van E.P. Ratten, betreffende de afschaffing van den arbeid der gehuwde vrouw heeft een nederlaag ondergaan in de Commissie van den Senaat.

De liberalen hebben het verworpen omdat het nadeelig zou kunnen zijn voor de nijverheid. De socialisten hebben het ook verworpen omdat... de vrouw de gelijke is van den man?

Dat duizende werkloozen op straat loopen, daar zitten ze weinig men in, ze gaan liever de straten beplakken met het woord « Plan » en intusschen mogen de werklozen hun plan trekken. Een praktisch middel, gelijk de afschaffing van den arbeid der gehuwde vrouw, verwerpen ze!

De arbeidersstand en de werklozen zullen zelf weten welk oordeel ze over die handelwijze moeten vellen.

Theorie en plannen verkopen is gemakkelijker.

EEN SPOOKHUIS TE HEPPIGNIES.

De bewoners zouden elektrische schokken gewaar worden. — Het parket van Charle-roi houdt zich bezig met eene vrij zonderlinge geschiedenis. Het geldt eene woning waar het spookten zou.

In den nacht van Maandag op Dinsdag kwam de vrouw Rachel P., woonachtig op het gehucht Capilone te Heppignies, op de gendarmerie van Ransart met hare zes kinderen. Zij beweerde dat sedert verscheidene weken zij « elektrische schokken » gewaar werd in hare woning.

De gendarmen welke een onderzoek instelden vernamen dat de vrouw en hare kinderen zich tijdens den nacht bezig hielden met spiritisme en daardoor veel hinder veroorzaakten aan de geburen.

Men heeft nog niet uitgemaakt of men hier te doen heeft met abnormalen.

De kinderen beweren dat zij zich niet te bed kunnen begeven zonder « elektrische schokken » gewaar te worden.

Terecht stelt het parket de vraag of men hier niet met eene misplaatste grap heeft te doen.

ZELDZAME REDDINGEN.

Er zijn menschen, wier de zonderlingste en ernstigste ongevallen kunnen overkomen, zonder dat de betrokkenen er zelf de minste last van hebben. Zoo meldde de Duitse bladen onlangs, dat een jongeman in het Duitse gebergte van een rotsblok stortte, welke 30 meter boven de aarde zweefde. Het slachtoffer viel op den rug, waaraan zijn rugzak bengelde, en dank zij zijn dik pak brood, bekwam de jongeman niet het minste letsel. Alleen moest hij dien dag een eigenaardig platvormig brood verborren.

Eenige maanden geleden viel een mijnarbeider in een 250 meter diepe schacht, waarin een sterke bovenwaartsche luchtstroom werkte. Door deze sterke luchtstroom viel de jas van den man open en spreidde zich als een parachute uit. Hieraan heeft de man het dan ook te danken dat hij ongedeerd en kalm op den bodem terecht kwam.

DE WERKLOOSHEID IN BELGIE VERMINDERT SEDERT APRIL.

Op 2 Juni, laatste werkdag van de laatste Mei maand, waren 170.261 aangeslotenen bij de 143 verzekeringskassen, die 970.145 loon-tellen, dus 175/100 hiervan

volledig werkloos. De verhouding was 19,4 t.h. in April 1934 en 16,4 t. h. in Mei 1933. Waren gedeeltelijk werkloos 162.511 aangeslotenen, of 16,7 t.h. tegen 17 t.h. in April 1934 en 17,7 t.h. in Mei 1933.

Het aantal verloren dagen over Mei was 4.984.232 of 1.279 dagen voor 100 verzekerden per week, tegen 1.364 in April 1934 en 1.120 in Mei 1933.

Indien men het totale aantal dagen waarop de verzekerden hadden kunnen werken door 100 voorstelt, dan vertoegenwoordigen de verloren dagen in Mei 21,4 t.h. tegen 23,3 t.h. in April 1934 en 19,3 t.h. in Mei 1933.

ZOON SCHOOT VADER EN MOEDER NEER.

Bekentenis na negen jaar. — Op 29 Januari 1925 werden de toenmaals 50 jarige landbouwer Sieveking en zijn vrouw in Hille bij Minden doodgeschoten in een groeve gevonden. Het onderzoek naar den moordenaar leverde geen uitslag op.

Na negen jaar is thans de moordenaar, een zoon van het vermoorde echtpaar aangehouden. Hij heeft een bekentenis van zijn gruwelijke daad afgelegd en verklaard, dat hij van meening was, door zijn vader te kort gehouden te worden. Toen hij in verband hiermede meer wilde verduisteren, om aldus aan geld te komen, kwam het tot een woordenwisseling. De vader dreigde hem met een hooivork en de zoon greep een revolver, waarmede hij zijn ouders neerschoot. Om zijn daad te verbergen, sleepte hij de lijken naar de groeve, waar zij later gevonden werden.

SPLINTER EN BALK... OF GEBREK AAN LOGIEK.

De socialistische bladen spreken met de grootste verontwaardiging over de ijselijke slachtingen in Duitsland. Ze hebben gelijk, overschot van gelijk zelfs, want niemand kan anders dan ten hoogste verontwaardigd zijn over zulk gruwelijk machtsmisbruik. 't Is eene vlek, eene bloedige vlek, die altijd zal blijven kleven aan dezen die de moorderijen deden plegen en aan dezen die ze ten uitvoer brachten.

Maar, want er is hier een « maar », de socialisten leveren het bewijs dat ze geen beetje logiek kennen. Nooit hebben ze de minste afkeuring getoond voor de ontzettende misdaden die in Sovjet-Rusland gepleegd worden door de roode broeders. En het is nochtans wis en zeker dat het daar heel wat erger toe gaat als in Duitsland, Massa-moorden staan er aan de dagorde; toch heeft de socialistische pers nooit een vin geroerd.

Onlangs, toen in Frankrijk de socialistische minister Frot ongewapende betoegers als honden deed neerschieten dan heeft de socialistische pers gejubeld. Frot werd tot in de wolken verheven en geen rood blad had een woordje van afkeuring. De oudstrijders vielen onder de kogels. De socialisten waren één vreugde. De groote Franse roode opperbeas Leon Blum aanzelde niet den minister, die het bevel tot de moordpartij gegeven had, toe te juichen en hem door woord en gebaar aan te moedigen. 't Was te verstaan: Zij die onder het doodend schroot vielen, waren ordeliëvende menschen, niet te vinden voor de roode gedachten.

De socialisten zouden wat nederiger moeten zijn in hunne beoordeling van feiten. Zie den splinter maar bemerkten nergens den balk. Om logiek te zijn zouden ze hier niet mogen afkeuren wat ze daar volmondig toejuichen. Deftige menschen zijn zoo verontwaardigd over de moorderijen in Sovjet-Rusland en in Frankrijk als over de gruwelijke van het Hitler-regiem.

NUTTIGE WENKEN.

Pijnlijke voeten. — HOE ZE TEGEN GAAN? — Een klacht, die men door vele huisvrouwen hoort uiteten, als zij den geheelen dag af en aan, trap op en trap af, gelopen hebben, is dat de voeten zoo branden en pijn doen.

Men heeft hier tegen een eenvoudig middel dat evenwel helpt. Men snijdt een citroen in dunne schijven en legt deze op een stukje oud katoen of linnen doek, die men voor men naar bed gaat op de brandende of gevoelige voeten legt, nadat men ze in warm water gewassen heeft. Hierover windt men een windel die men des nachts om de voeten houdt, terwijl men den volgende morgen de voeten met olijfolie masseert.

Bij eeltvorming penseelt men de plekken des morgens en des avonds met ricinusolie, terwijl men dit eveneens met azijnzuur kan inwrijven.

Wratten genezen. Iedereen kent wratten, die kleine aan-

wasjes op de huid, die niet kwaadaardig van aard zijn, maar aan de schoonheid wel eens schaden. Men kan wratten krijgen over geheel het lichaam, maar het meest ziet men ze op de handen, den hals en het gezicht. Ik herhaal het: wratten leveren absoluut geen gevaar op. Toch is er niemand die met wratten gebedd is en iedereen zal wel zijn best doen ze te doen verdwijnen.

Tegen wratten bestaan er vele remedieën en gewoonlijk gaan de wratten met eenvoudige remedieën weg. Toch zijn er wel eens weerbarstige, die niet verdwijnen willen. Bij den apotheker wordt een middel gevraagd tegen wratten. Deze geeft dan gewoonlijk een scheikundig product om de wrat te doen opdrogen, en na eenige weken is er niets meer te zien. Ook worden wratten afgebonden, maar zeer dikwijls komen ze dan terug.

Men mag zeggen dat er in het wegdoen van wratten rekening mag gehouden worden van evenveel tegenvalen als meevalen. Iets afdoende, het is te zeggen, waaraan er geen enkele wrat weerstaat, is nog niet gevonden.

Sommige geneesheeren beweren dat men door eenvoudige suggestie wratten kan weggaan. Ze kunnen ook — volgens de dokters — verschijnen door suggestie. Zoo werden er merkwaardige uitslagen bereikt met te zeggen: « Ik ga u wat aan de wratten wijven, dat ze zeker zal genezen ». Er werd dan enkel zuiver water op gedaan... en de wratten gingen weg. Er zijn vele kwakzalversmedieën tegen de wratten, en de dokters zeggen, dat die in zooverre helpen als de personen er zeker van zijn, dat ze daardoor van hunne wratten zullen genezen.

Wat we met vaseline kunnen doen.

Er zijn van die hulpmiddeltjes in de huishouding die, in het bezit van de handige vrouw, haar taak op veleer gebied kunnen verlichten en vergemakkelijken. Het meest onschuldige en daarbij goedkoopste middel is zeker wel gewone vaseline. Wat we daar allemaal mee kunnen doen, wordt haast te veel om op te sommen.

Wil men het koper van bel of brievenbus ook bij nat weer lang schoon houden, dan behoef men een en ander na te poetsen slechts even na te wijven met een doekje, waarop een minimale hoeveelheid vaseline is gesmeerd. Er zal zich dan een uiterst dun en in elk geval niet hinderlijk laagje vet op het koperwerk vastzetten, dat het schoon glanzend doet blijven.

De aluminium pannen, die zoo ontzetting lastig schoon zijn te maken, worden aan den buitenkant met wat vaseline ingesmeerd, het roest, dat zich dan op de pan vormt, zal zich zeer gemakkelijk laten verwijderen.

DITJES EN DATJES.

— O — Zwijgen.

Een persoon was als waker bij een man gesteld die men dood waande. Om zijn tijd door te brengen begon de kerel te zagen.

— Als men bij dooden waakt, zingt men niet, zegde de valsche doode, die door den zang wakker geworden was.

— En als men dood is spreekt men niet, antwoordde de andere, en gaf hem een ooverveeg dat hij bleef liggen.

Als 'ne mensch het woord niet kent. Een prins wou eens een eigenaardig dorp gaan bezoeken en hij trok er op zonder geleide.

't Was 'nen prins die het leven filosofisch opvatte en ook zeer democratisch was aangelegd. Hij trapte daarom in een derde klaswagen en hij zat tusschen enkele dorpsbewoners.

— Rijd meneer ook naar Tutterseide.

— Jawel, vriend, jawel.

— Ik ben baas Palle van Tutterseide en wie zijt gij, meneer?

— Ha vriend, ik zeg dat liever niet, reis incognito.

— Ha, meneer is voyageur in cognito, is dat voor een nieuw artikel. Weeral nieuwe meststof zeker?

KNEETEN EN MEU
die eens goede plaats verla
voor stad of dorp, wend
in volle vertrouwen tot
Lambert JANS-DUSA
PLACBUR
ST-TRONDERSCHENSTRAAT, 50, TON
Goede en versierde pla